Ἱδρυτὴς † Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Ἰδιοκτῆται — κληρονόμοι
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
Ἐκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΕΟΧ. Κ. ΣΙΩΖΟΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
7
ΜΑΡΤΙΟΥ 1976

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε.'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 58
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 3

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 22-337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΧΗΝΕΣ ΚΑΙ ΚΥΚΝΟΣ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος ἔγραφε σ' ἕνα ποίημά του:

«Εἶν' ἐλεύθερος ὁ Τύπος,
φθάνει μόνο νὰ μὴ βλάψῃ
τῆς Ἀρχῆς τοὺς ὑπαλλήλους,
τοὺς κριτὰς τοὺς ὑπουργούς μας
καὶ τῶν ὑπουργῶν τοὺς φίλους.
Εἶν' ἐλεύθερος ὁ Τύπος,
φθάνει μόνο νὰ μὴ γράψῃ»

ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΤΟ ΒΗΜΑ» τῆς περασμένης Κυριακῆς ἐδιαβάσαμε σὲ κάποιο σχόλιο ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς δίμηνο προσδιωρίσθησαν πρὸς ἐκδίκασιν διακόσιες παραβάσεις τοῦ νόμου περὶ τύπου. Εἶναι περιττὸ νὰ τονισθῆ πῶς ὁ σχολιαστὴς δὲν ἦτο ἐνθουσιασμένος μὲ τὶς συνθῆκες ἐλευθεροτυπίας, ποὺ ἐπικρατοῦν στὴν χώρα μας μετὰ τὴν παλινόρθωσιν τῆς Δημοκρατίας....

ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ αὐτὸ ἔφερε στὴν μνήμη τὴν δίωξιν τῆς Ἐφημερίδος μας. Πρώτης ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Μὲ πέντε ἄρθρα, ποὺ ἐδημοσίευσε πρὸ μηνῶν σ' αὐτὴ ἐδῶ τὴν ἔπαλξιν ἐνεφάνισε μὲ αἴσθημα ηὐξημένης εὐθύνης, ὅπως πάντοτε, γυμνὴ καὶ ὠμὴ τὴν ἐπικρατοῦσα στὴν χώρα μας πραγματικότητα. Καὶ ἔπραξε τοῦτο διὰ νὰ προβληματίση, ὅσο δύναται, τοὺς ταγοὺς τοῦ Ἔθνους, νὰ συναγείρη τὶς ὑγιεῖς δυνάμεις τῆς Φυλῆς, νὰ βοηθήση στὴν συναδέλφωσιν τῶν Πανελλήνων καὶ νὰ εὑρεθῆ παροῦσα στὶς φρυκτωρίες τοῦ ἐθνικοῦ χρέους σ' αὐτὲς τὶς δύσκολες στιγμές, ποὺ ζῆ ὁ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ.

ΑΛΛ' Η ΑΛΗΘΕΙΑ πολλὲς φορὲς πικραίνει. Μόνο οἱ κορυφὲς δέχονται τὴν σκληρὰ ἀλήθεια μὲ εὐγνώμονα ἀναδιοργανωτικὴ διάθεσιν. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέβαλαν στὸν δραματικὸ ποιητὴ Φρύνιχο πρόστιμο χιλίων δραχμῶν (τεράστιο ποσὸ διὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη), ὅταν ἐπαίχθη στὸ θέατρο ἡ τραγωδία του «Μιλήτου ἅλωσις», «ὡς ἀναμνήσαντα οἰκήια δεινὰ» (διότι τοὺς ἐθύμισε σπιτικές τους συμφορές).

ΣΤΙΣ ΑΧΑΡΕΣ αὐτὲς ὧρες προσφεύγομε στὴν σοφία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κων)τίνου Τσάτσου. Γράφει στὸ βιβλίο του «ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΙ»:

«Καλότυχοι ὅσοι ἔχουν ταιριάξει τὶς κακίες καὶ τὶς ἀρετές τους στὸ μπόι τῆς κοινωνίας ὅπου ζοῦνε. Τὸ πιὸ ἀσυγχώρητο ἁμάρτημα εἶναι νὰ εἶσαι παράταιρος· νὰ ἔχης εἴτε κακίες εἴτε ἀρετὲς μεγαλείτερες ἢ διάφορες ἀπὸ αὐτὲς ποὺ σηκώνει τὸ περιβάλλον σου. Παρ' ὅλα ὅσα λέει τὸ παραμῦθι, οἱ χῆνες δὲν συγχωροῦν ποτὲ ἐκεῖνον ποὺ γίνεται κύκνος».

ΕΙΝΑΙ λοιπὸν ἐλεύθερος ὁ Τύπος, φθάνει μόνο νὰ μὴ γράψῃ. Μεγάλη, στ' ἀλήθεια, ἡ δυναμία νὰ θέλη κανεὶς νὰ ἀναλωθῆ διὰ τὸ σύνολο. Καὶ πολὺ σωστὰ ὁ σοφὸς Πρόεδρος (κ. Τσάτσος) λέγει «Ἀληθινὰ δυνατὸς δὲν εἶναι ὁ τύπος τοῦ «ἐχθροῦ τοῦ Λαοῦ»· ἀληθινὰ δυνατὸς εἶναι ὁ ἀδιάφορος». Δύναμις εἶναι νὰ συμπεριλαμβάνεσαι στὶς χῆνες.

Τὸ πιὸ ὀδυνηρὸ προνόμιο ἀνήκει στὸν κύκνο.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ Οὐράνιος»
(Ματθ. 6,14)

Τὸ πρῶτον ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου σήμερον, εἶναι ἡ πρόθυμος διάθεσις πρὸς παροχὴν συγχωρήσεως. Πάντοτε τὸ ζήτημα τοῦτο ἦτο σοβαρόν. Πάντοτε ἀπετέλει ἕνα ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα προβλήματα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι πρόβλημα καὶ εἰς τοὺς δικούς μας καιρούς. Πρόβλημα χωρὶς ὑπερβολὴν ὅλων μας, ἐφ' ὅσον καὶ μᾶς λυποῦν οἱ ἄλλοι καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας τοὺς λυποῦμεν. Πλεῖστα ὅσα δράματα καὶ αἱματηραὶ τραγωδίαι εἶναι οἱ φαρμακεροὶ καρποὶ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἀρετῆς τούτης. Συνεπῶς ποόκειται περὶ σπουδαιοτάτου προβλήματος τοῦ βίου μας. «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ Οὐράνιος τὰ παραπτώματα ὑμῶν.» Παντὸς εἴδους περαστικὰ ὑπάρχουν εἰς τὸν μάταιον καὶ ἁμαρτωλὸν τοῦτον κόσμον· τὰ ὁποῖα μᾶς στενοχωροῦν, μᾶς λυποῦν βαθύτατα. Δοκιμάζομεν πολλὰς φορὰς τόσον μεγάλην πικρίαν, ὥστε αἰσθανόμεθα ἀπελπισμένοι. Αἰσθανόμεθα τὸ σῶμα μας βαρύ, ἀσήκωτο, αἰφνιδίως νηρασμένο. Σωριαζόμεθα εἰς ἕνα κάθισμα ἀσάλευτοι, ἀμίλητοι, σκυθρωποί, μὲ καρδίαν κλαίουσαν. Ἂν ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶναι ἀποτέλεσμα φυσικῶν ἀτυχημάτων, ἀσθενειῶν, θανάτων, μὲ τοῦ καιροῦ τὸ πέρασμα καταπροῦνεται. Ἀπομένει μία ἀνάμνησις κάποιας πικρίας, ποὺ μᾶς κάνει νὰ στενάζωμε πότε—πότε. Ἂν ὅμως ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶναι ἀποτέλεσμα ἁμαρτίας τῶν ἄλλων εἰς βάρος μας, ἂν εἶναι ἀποτέλεσμα κάποιου τραύματος, ποὺ ὅλως ἀναιτίως μᾶς προκάλεσε κάποιο οἰκεῖον πρόσωπον, συνδεδεμένον μὲ τὸ αἷμα μας, μὲ τὴν ἱστορίαν μας, ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν ξεπερνιέται εὔκολα. Ὅλο καὶ σιγοκαίει μέσα μας. Ὁμοιάζει μὲ δηλητήριον εἰς διαρκῆ δρᾶσιν. Ὁμοιάζει μὲ φαρμακερὸ ἀγκάθι καρφωμένο εἰς τὴν σάρκα μας, εἰς τὴν ψυχήν μας. Εἰς ἄλλους γίνεται καϋμὸς ἀγιάτρευτος, ποὺ τοὺς λυώνει σιγὰ—σιγά. Καὶ εἰς τοὺς πειὸ νευρώδεις γίνεται ἀγανάκτησις, μνησικακία, διαποτισμένη ἀπὸ καυτὸ πάθος καὶ φαρμακερὸ μῖσος. Κάθε τυχὸν ἀντίκρυσμα τοῦ πταίστου προκαλεῖ θύελλαν εἰς τὴν ψυχὴν ταραχῆς καὶ ἀναστατώσεως. Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν δύο λύσεις ὑπάρχουν. Μία εἶναι ἡ ἐκδίκησις, καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ἡ συγχώρησις. Ἡ πρώτη εἶναι καταστροφὴ καὶ ὄλεθρος. Κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει οὐδὲ καὶ ὁ πειὸ ἀθεόφοβος καὶ φιλέκδικος καὶ ἀντικοινωνικὸς καὶ ἐγκληματικὸς τύπος, ὅτι, ἂν ἐπετρέπετο ἡ ἐκδίκησις, ὁ κόσμος θὰ μεταβάλλετο κάθε τόσον εἰς μαινομένην καὶ ἐριθισμένην ἀγέλην ἀλληλοξεσχιζομένων θηρίων. Εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπισύρη τὴν ἔγκρισιν κανενὸς μιὰ τέτοια λύσις; Κανενὸς βεβαίως ἔχοντος σῶας τὰς φρένας. Διότι οὔτε ὁ ζητῶν ἐκδίκησιν εἶναι βέβαιος, ὅτι θὰ ἐπιτύχη τὸν σκοπόν του καὶ δὲν θὰ πάθη χειρότερα οὔτε εἶναι ἀπηλλαγμένος μίσους ἄλλων εἰς βάρος του καὶ συνεπῶς πάθους ἐκδικήσεως. Ἐφ' ὅσον ἡ λύσις τῆς ἐκδικήσεως ἀποκλείεται, τότε δὲν ὑπολείπεται παρὰ τῆς συγχωρήσεως. Ἡ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας. Βλέπεται λοιπόν, ὅτι ἡ λύσις, ποὺ προτείνει ὁ Κύριος εἶναι ἡ πειὸ λογική, φυσιολογικὴ καὶ προληπτικὴ χειροτέρων συμφορῶν. «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὁ Οὐράνιος τὰ παραπτώματα ὑμῶν.» Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος, εἴτε ψυχραίμως ἐνεργῶν, εἴτε κατόπιν ἐξάψεως καὶ ὀργῆς, δὲν ἔχει προχωρήσει,

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ στὴν Χαλκιδικὴ ἔχει ἀρκετὰ κενὰ σὲ διδακτικὸ προσωπικό. Καὶ δὲν φθάνει μόνο αὐτό. Σὲ κάμποσα δημοτικὰ σχολεῖα προσελήφθησαν διδάσκαλοι, ποὺ πληρώνονται ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν. Τὸ φαινόμενο εἶναι ἀπαράδεκτο. Πρῶτα διὰ λόγους ἀρχῆς, ἀφοῦ μὲ τόση ἔμφασιν διακηρύσσεται ὅτι προσφέρεται «δωρεὰν Παιδεία» στὰ ἑλληνόπουλα, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους οὐσίας, ἀφοῦ ἡ Παιδεία εἶναι ἡ ἱερωτέρα λειτουργία τοῦ Ἔθνους καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὁ πρώτιστος σκοπὸς κάθε κυβερνήσεως.

Ἀνήκομε σ' αὐτούς, ποὺ δὲν ἐκουράσθησαν νὰ διασαλπίζουν ὅτι μόνο μὲ Παιδεία ἀνταξία ἑνὸς Ἔθνους μὴ ἀείζωο Πολιτισμὸ καὶ σφριγῶσα Παράδοσιν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπιβίωσίς μας καὶ ἡ λάμπρυνσίς μας. Ἀλλοιῶς θὰ εἴμαστε οἱ οὐραγοὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τὰ θύματα τῶν ἀδιστάκτων καὶ τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Καὶ Παιδεία δὲν συγκροτεῖται μὲ στομφώδεις καὶ μεγαλόστομες διακηρύξεις. Οἱ ρίζες της εἶναι πικρές, ἀλλ' οἱ καρποὶ γλυκεῖς. Καὶ διὰ νὰ δρέψωμε τοὺς γλυκεῖς καρποὺς χρειάζεται μακρόπνοος σχεδιασμὸς καὶ ὑνιὴς δραματισμός. Τὸ Κράτος δὲν δικαιολογεῖται νὰ κατασκευάζη ξενοδοχειακὰ μεγαθήρια καὶ νὰ παραμελῆ ἢ νὰ θέτη σὲ δεύτερο πλάνο τὸ ἱερώτερό του καθῆκον, τὴν ὀργάνωσιν πραγματικῆς ἑλληνοχριστιανικῆς Παιδείας.

Πόσους διδασκάλους δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀπορροφήση μὲ τὰ ἔξοδα ἀνεγέρσεως μιᾶς ξενοδοχειακῆς μονάδος... Ἡ Χαλκιδικὴ εὐτύχησε νὰ ἔχη τέτοια ξενοδοχεῖα, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιβαρύνεται μὲ τὴν μισθοδοσία ἐκπαιδευτικῶν (ἂς ἀφήσωμε τὰ φροντιστήρια, τὴν ἐπάρατο αὐτὴ παραπαιδεία τῶν ἡμερῶν μας) διὰ νὰ μάθουν τὰ παιδιά της γράμματα.

Τὰ κενὰ αὐτὰ πρέπει νὰ καλυφθοῦν τὸ ταχύτερο, ὅπως εἶχε συμβῆ καὶ πρὸ τριετίας. Νομίζομε ὅτι οἱ δυνατότητες ὑπάρχουν. Διὰ τὴν Παιδεία δικαιολογεῖται κάθε θυσία. Ἀποδίδει πολλαπλάσια. Καὶ κυρίως ἐνισχύει τὰ θεμέλια τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Κοινωνίας.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ Χαλκιδικέων Θεσσαλονίκης ἔδωσε πρὸ ἡμερῶν τὸν ἐτήσιο ἀποκρηάτικο χορό. Ἡ ἐκδήλωσις καταγράφεται στὸ ἐνεργητικὸ τῶν ἰθυνόντων τὸ σωματεῖο.

Νομίζομε ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξαντλῆται ἡ δραστηριότης ἑνὸς συλλογικοῦ ὀργάνου σὲ ὡρισμένες παρόμοιες ἐκδηλώσεις. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐνεργοποιήση ἀποτελεσματικώτερα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Χαλκιδικῆς—ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Θεσσαλονίκης—τὴν ἰσχυρὰ καὶ ἀκμάζουσα παροικία τῶν χαλκιδικέων στὴν συμπρωτεύουσα. Ὑπάρχει εὐρὺ καὶ ἀναπεπταμένο πεδίο ἀξιοποιήσεως τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων, τοῦ πνευματικοῦ καὶ ὑλικοῦ δυναμικοῦ.

Τοὐλάχιστο ἂς καταβληθῆ προσπάθεια καταρτίσεως ἑνὸς μητρώου, στὸ ὁποῖο νὰ καταγραφοῦν οἱ παροικοῦντες στὴν Θεσσαλονίκη Χαλκιδικεῖς μὲ τὶς ἰδιότητες καὶ τὶς διευθύνοεις των. Ἡ χρησιμότης αὐτοῦ τοῦ μητρώου εἶναι προφανής. Καὶ θὰ ἐξυπηρετήση φρονοῦμε, τὶς κοινωνικὲς καὶ συναλλακτικὲς σχέσεις τῶν μελῶν τῆς παροικίας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Η ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Χαλκιδικῆς κ. Χαρ. Μερσινὰ ἔγινε κατὰ τρόπο, ὅπως καὶ σὲ προηγούμενο σχόλιό μας ἐνράψαμε, ποὺ νὰ μὴ πείθη τὴν Κοινὴ Γνώμη ὅτι ἐπεβάλλετο ἐκ λόγων ὑπηρεσιακοῦ συμφέροντος. Ἐνίσχυσιν τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἀποτελεῖ γεγονὸς ὅτι μία ἀντιπροσωπευτικὴ ὁμὰς ἐκ δημάρχων καὶ κοινοταρχῶν τοῦ νομοῦ μας ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸ Δημοσίων Ἔργων κ. Στράτο, πρὸς τὸν ὁποῖο καὶ ἐξέφρασε τὶς ἀνησυχίες τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς διὰ τὰ ἐνδεχόμενα δυ-

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τοῦ κ. Δημητρίου Σιώζου διδασκάλου Πολυγύρου

Χαρακτηριστικὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἡ ἀποστροφὴ καὶ ἡ ἔχθρα, τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται πολλοὶ μαθηταὶ πρὸς ὡρισμένα μαθήματα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν εἰς τὸ δημοτικὸν καὶ τὸ γυμνάσιον, ἰδίως πρὸς τὴν γραμματικὴν καὶ τὰ μαθηματικά. Καὶ τοῦτο ἀσφαλῶς ὀφείλεται εἰς κάποιαν τραυματικὴν ἐμπειρίαν, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν κάποτε εἰς κάποιαν μικρὴν τάξιν τοῦ δημοτικοῦ, ὅταν δὲν ἐφήρμοσαν ἐπιτυχῶς ἕνα κανόνα τῆς γραμματικῆς ἢ τῆς ὀρθογραφίας ἢ τῆς ἀριθμητικῆς καὶ ὑπέστησαν καταισχυνσμὸν ἐξ ἐξουθενωτικῶν παρατηρήσεων, αὐστηρῶν ποινῶν καὶ ταπεινωτικῆς βαθμολογίας. Θὰ ἐκτελέση ὁ μαθητὴς τὴν τιμωρίαν νὰ φέρη εἰς τὸν διδάσκοντα γραμμένον τὸν κανόνα εἴκοσι φορές, ἀλλὰ οὐδέποτε πλέον θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο. Καὶ δὲν εὐθύνεται ὁ διδάσκων διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν, διότι τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα ὑποχρεώνει αὐτὸν νὰ τὸν «φυτεύση» εἰς τὴν μνήμην τῶν μαθητῶν ὅσα ἐκεῖ εἶναι φύσει ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσουν.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων γίνεται φανερὸ ὅτι ὁ ἀδελφοφάγος πόλεμος μεταξὺ δημοτικῆς καὶ καθαρευούσης ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερον παραλογισμὸν τῶν νεοελλήνων, ἡ δὲ πολιτικοποίησις τοῦ προβλήματος αὐτοῦ εἶναι ἀσυγχώρητος καὶ ὀλεθρία διὰ τὸν λαόν μας παρασφροσύνη. Διότι ἡ μὲν καθαρεύουσα εἶναι ἡ ζωντανὴ καὶ πολύτιμος κληρονομία τοῦ λαοῦ μας, ἡ δὲ δημοτικὴ εἶναι τὸ ἄρτιον, ὁμοούσιον καὶ μονογενὲς τέκνον τῆς πρώτης. Ἡ μία συμπληρώνει καὶ πλουτίζει τὴν ἄλλη.

Συμβαίνει ὡσὰν νὰ ἔχουν οἱ νεοέλληνες εἰς τὴν διάθεσίν των δύο ἀφθάστου ὡραιότητος οἰκίας, μίαν ἐξ ἐθνικῆς κληρονομίας καὶ μίαν ἐξ ἰδίας των κατασκευῆς. Καὶ ὅμως δὲν ἐπιθυμοῦν ἀμφοτέρας, θέλουν τὴν καταστροφὴν διὰ λιθοβολισμοῦ τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο, ὥστε νὰ μείνουν τελικῶς ἄστεγοι. Ἔχουν οἱ Ἕλληνες δύο πλουσίους θησαυρούς, τὸν ἕνα ἐκ κληρονομίας πατρικῆς καὶ τὸν ἕτερον ἐξ ἰδίας αὐτῶν δημιουργίας. Καὶ ὅμως ἀπαιτοῦν τὴν πυρπόλησιν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ὁπωσδήποτε. Τοιαύτη ἐμφανίζεται ἡ γλωσσικὴ διαμάχη μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς καθαρευούσης, ἐνῶ ὀφείλουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ γίνουν, χάριν τοῦ πραγματικοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ χάριν τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῆς προόδου καὶ τῆς πνευματικῆς ἀνελίξεως τοῦ λαοῦ, ὀπαδοὶ καὶ ἐκ τῶν δύο μορφῶν τῆς γλώσσης, καὶ ἕκαστος, ἐλευθέρως κατὰ τὰς προτιμήσεις του, νὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν εὐφυΐαν του ὁποιονδήποτε ἐπιθυμεῖ μορφήν. Ὀφείλει λοιπὸν ἡ διδασκαλία νὰ ἀποβλέπη καὶ νὰ κατατείνη καὶ εἰς τὰς δύο μορφὰς τῆς γλώσσης καὶ εἰς τὴν καθαρεύουσαν καὶ εἰς τὴν δημοτικήν, καθιστῶσα τοὺς Ἕλληνας ἱκανοὺς κατόχους τοῦ ἀπεράντου γλωσσικοῦ μας πλούτου.

Ἡ δημοτικὴ εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς λογοτεχνίας καὶ ἡ καθαρεύουσα εἶναι ἡ γλῶσσα τῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς διοικήσεως. Διὰ ποῖον λοιπὸν λόγον νὰ στερηθοῦν οἱ Ἕλληνες τοῦ γλωσσικοῦ πλούτου τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο; Καὶ διὰ ποῖον λόγον νὰ ἀποβάλλεται ἐκ τῶν σχολείων πότε ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη γλῶσσα, χωρὶς ποτὲ νὰ προλαμβάνουν οἱ μαθηταί, λόγῳ τῶν συχνοτάτων ἀλλαγῶν εἰς τὰ προγράμματα ἐκπαιδεύσεως, νὰ διδαχθοῦν ἐπαρκῶς καμμίαν ἐκ τῶν δύο; Ἡ παγία ρύθμισις τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἀναγκαίαν διὰ τὸν λαὸν καὶ τὸ Ἔθνος ἐκδήλωσιν φρονήσεως καὶ συνέσεως τῶν νεοελλήνων. Ἡ δὲ ρύθμισις αὕτη νὰ ἐρείδεται ἐπὶ τῶν θετικῶν δεδομένων, τὰ ὁποῖα ἡ νηφαλία λογικὴ ἐξησφαλίζει, μακρὰν τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν παθῶν.

Εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ὁ γνωρίζων καλῶς τὴν καθαρεύουσαν δύναται ἐὰν τὸ ἐπιθυμῇ, νὰ χρησιμοποιῇ ἐπιτυχῶς καὶ τὴν δημοτικήν, ἐνῶ ἐὰν διδαχθῇ μόνον τὴν δημοτικὴν δὲν θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιῇ τὴν καθαρεύουσαν, ἡ ὁποία ὅμως διοχετεύει τὸ πλούσιον λεξιλόγιόν της εἰς τὴν δημοτικήν. Ἐὰν ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν δημοτικὴν ὅλαι αἱ λέξεις, τὰς ὁποίας αὕτη δανείζεται ἀπὸ τὴν καθαρεύουσαν, τότε ἡ δημοτικὴ μένει «κολοβὴ» καὶ χάνει τὴν αὐτοδυναμίαν της. Αἱ δύο γλῶσσαι εἶναι στενῶς καὶ ἀρρήκτως συνυφασμέναι, ὅπως ἡ ραπτικὴ μὲ τὴν κοπτικὴν τέχνην. Οὐδεὶς δύναται νὰ μάθῃ ραπτικήν, ἐὰν δὲν μάθῃ καὶ κοπτικήν.

Ἀλλὰ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων τὴν καθιέρωσιν εἰς τὰ σχολεῖα μόνον τῆς δημοτικῆς παραβλέπουν ἓν κεφαλαιῶδες στοιχεῖον, ὅτι δι' αὐτῆς εὐκολώτερον δύνανται πολλοὶ ἡμιμαθεῖς καὶ ἀμαθεῖς νὰ συγκαλύπτουν τὴν πνευματικήν των γύμνιαν καὶ τὴν ἀγραμματοσύνην των. Τὰς συντακτικὰς καὶ λογικὰς ἀσυναρτησίας των θέλουν οὗτοι νὰ ἐμφανίσουν ὡς δῆθεν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ἔτσι κάπως ἐκφράζεται καὶ ἡ ἀγράμματη γιαγιά των.

Κεφαλαιῶδες λοιπὸν παραμένει τὸ πρόβλημα τοῦ τί δύναται ἕκαστος ἄνθρωπος νὰ ἐκφράση, τὸ ὁποῖον ἡ διάνοιά του ἐγέννησεν, καὶ ὄχι τὸ πῶς θὰ τὸ ἐκφράση. Καὶ οὕτω ἐξηγεῖται τὸ φαινόμενον τοῦ προσωπικοῦ ὕφους καὶ τῆς ἰδιαιτέρας ἀξίας τῶν ἔργων τῶν διαφόρων συγγραφέων, εἴτε εἰς τὴν δημοτικὴν εἴτε εἰς τὴν καθαρεύουσαν ἔγραψαν οὗτοι. Καμμία γλῶσσα τοῦ κόσμου δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀναδείξη ὀνόματα συγγραφέων καὶ πνευματικῶν δημιουργῶν, ἐὰν δὲν ἔχουν οὗτοι πνεῦμα. Ἡ γερμανικὴ γλῶσσα δὲν θὰ ἀπέδιδε τὸν «Φάουστ» ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ὁ Γκαῖτε, οὔτε ἡ γαλλικὴ τοὺς «Ἀθλίους» χωρὶς τὸν Οὐγκώ, οὔτε ἡ ἀγγλικὴ τὰ ἔργα τοῦ Σαίξπηρ χωρὶς τὸ τέκνον αὐτοῦ τῆς Ἀγγλίας, καὶ οὔτε εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου θὰ ὑπῆρχον τὰ πνευματικὰ ἀριστουργήματα, χωρὶς τὰ σπινθηροβόλα πνεύματα τῶν δημιουργῶν των.

Τὴν ἀρχαίαν ἀττικὴν διάλεκτον ἐχρησιμοποίησαν κατὰ διαφορετικὸν τρόπον ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Θουκιδίδης κλπ., πάντες ὅμως κατέλιπον ἀνεπανάληπτα μνημεῖα λόγου καὶ σοφίας. Ἐὰν ἔζων τὰ πνεύματα αὐτὰ κατὰ τὴν ἐποχήν μας οὐδόλως θὰ ἐδυσκολεύοντο νὰ ἀποδώσουν τὰ ἴδια, ἔστω καὶ ἂν ὑποχρεώνοντο νὰ γράψουν εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ τὴν καθαρεύουσαν.

Ἀμέτρητον πλῆθος νεοελλήνων γνωρίζουν καλῶς τὴν καθαρεύουσαν ἢ τὴν δημοτικὴν ἢ καὶ τὰς δύο μαζί γλώσσας, οὐδεὶς ὅμως ἔγραψε τραγῳδίας, οὐδεὶς ἐξεφώνησε ἐπιτάφιους, οὐδεὶς ἀνεδείχθη νέος Ἀριστοτέλης ἢ νέος Πλάτων ἢ νέος Πυθαγόρας ἢ νέος Ἀρχιμήδης κλπ.

Τὸ πρόβλημα λοιπὸν τῶν νεοελλήνων δὲν εἶναι γλωσσικόν, ἀλλὰ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ. Τὴν πνευματικήν μας ἔνδειαν δικαιολογοῦμεν ὡς γλωσσικὸν πρόβλημα.

Οἱ πάντες ἀναμασοῦν ὅσα οἱ ξένοι ἔγραψαν καὶ καὶ οἱ πάντες ἀντιγράφουν ἢ μιμοῦνται ὅσα οἱ ξένοι λαοὶ δημιουργοῦν. Εἰς ἔρευναν, εἰς ἐπιστήμην, εἰς πρόοδον καὶ πνευματικὴν δημιουργίαν θὰ εἴμαστε οἱ νεοέλληνες οἱ παντοτινοὶ ὀπισθοδρομοὶ καὶ ζητιάνοι τῶν ἄλλων λαῶν, ἐὰν δὲν σπεύσωμεν νὰ ἀποκτήσωμεν πραγματικὴν παιδείαν, ἀξιοποιοῦντες τὸν πατρογονικὸν θησαυρόν. Οἱ δὲ λιθοβολισμοὶ κατὰ τῆς δημοτικῆς ἢ τῆς καθαρευούσης προδίδουν ἀκριβῶς τὴν πνευματικὴν ἔνδειαν τῶν νεοελλήνων καὶ δημιουργοῦν τοὺς μεταξὺ των φανατισμούς, πρὸς δόξαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμφέρον νὰ μένη ἡ χώρα μας ὑποανάπτυκτη αἰωνίως καὶ νὰ παράγη φθηνοὺς ἐργάτας πρὸς ἐξαγωγήν. Ἡ πρόοδος δὲν συντελεῖται διὰ τῆς γλώσσης, ἀλλὰ διὰ τῆς καλλιεργείας καὶ ἀναπτύξεως τοῦ πνεύματος. Τὸ πνεῦμα δὲ δὲν ἀναπτύσσεται διὰ τῆς γλώσσης, ἀλλὰ ἡ γλῶσσα διὰ τοῦ πνεύματος.

ΤΕΛΟΣ

ΑΘ. ΧΟΥΧΟΥΤΑΣ
ΠΟΛΙΤ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Τηλ. 22—044
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΝΗΣ
Συμβολαιογράφος
ὁδὸς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 28
Τηλ. Γραφείου 0373] 21—318
Νέα Μουδανιὰ Χαλκιδικῆς

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ

Τοῦ κ. Νικ. Χαριστοῦ Γυμνασιάρχου

Εἰς τὴν χωρίαν τῶν ὑπερόχων παιδαγωγῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἐξέχουσαν θέσιν κατέχει ὁ ἐκ Χαιρωνείας Πλούταρχος, τὰ ἔργα τοῦ ὁποίου δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀμαυρώσῃ ὁ Παν-δαμάτωρ Χρόνος. Ὅλως ἰδιαιτέρως δὲ τὸ «Περὶ Παίδων Ἀγωγῆς» πρέπει νὰ μελετᾶται ἀπὸ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔνδια φέρονται σιὰ τὴν ὀρθὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων διὰ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους.

Σταχυολογοῦμεν λοιπὸν τὰ χρυσὰ ἔπη τοῦ σοφοῦ διδασκάλου καὶ ἱστορικοῦ, ἐλπίζοντες ὅτι παρέχομεν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον πνευματικὴν τροφὴν εἰς πάντα ἐραστὴν τῆς παιδείας.

1.—«Ἡ μὲν γὰρ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν, ἡ δὲ μάθησις δίχα φύσεως ἐλλιπές, ἡδ' ἄσκησις χωρὶς ἀμφοῖν ἀτελές. Ὥσπερ δ' ἐπὶ τῆς γεωργίας πρῶτον μὲν ἀγαθὴν ὑπάρξαι δεῖ τὴν γῆν εἶτα δὲ τὸν φυτουργὸν ἐπιστήμονα, εἶτα τὰ σπέρματα σπουδαῖα, τὸν αὐτὸν τρόπον γῇ μὲν ἔοικεν ἡ φύσις, γεωργῷ δὲ ὁ παιδεύων, σπέρματι δὲ αἱ τῶν λόγων ὑποθῆκαι καὶ τὰ παραγγέλματα». (Κεφ. 4 § Β) Παρομοιάζει ἐνταῦθα ὁ μέγας παιδαγωγὸς τὴν παιδικὴν φύσιν μὲ ἀγρὸν καλλιεργήσιμον, τὸν διδάσκαλον μὲ γεωργὸν καὶ τὴν διδασκαλίαν μὲ τὸν σπόρον. Ὅπως προϋποτίθεται καλλιεργημένος ἀγρὸς καὶ πεπειραμένος γεωργὸς καὶ κατάλληλος σπόρος διὰ τὴν καλὴν ἐσοδείαν, τοιουτοτρόπως εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν παιδείαν φυσικὴ προδιάθεσις τοῦ μαθητοῦ, συνειδητὸς καὶ γνώστης τῶν πραγμάτων διδάσκαλος καὶ κατάλληλος διδασκαλία. Διότι—λέγει—ἡ φυσικὴ προδιάθεσις ἄνευ τῆς μαθήσεως εἶναι τυφλή, ἡ μάθησις ἄνευ τῆς φύσεως ἐλλιπής, καὶ ἡ ἄσκησις χωρὶς τὰς δύο προηγουμένας ἀτελής. Συντονισμὸς λοιπὸν ὅλων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου ἀποτελέσματος.

2.—«Φύσεως μὲν γὰρ ἀρετὴν διαφθείρει ῥαθυμία, φαυλότητα δὲ ἐπανορθοῖ διδαχὴ καὶ τὰ μὲν ῥάδια τοὺς ἀμελοῦντας φεύγει τὰ δὲ χαλπὰ ταῖς ἐπιμελείαις ἀλίσκεται». (Κεφ. 4 § Ρ) Ἡ ὀκνηρία—λέγει—καταστρέφει τὴν ἔφεσιν πρὸς ἄνοδον, ἡ ὀρθὴ δὲ διδασκαλία ἀπομακρύνει τὴν φαυλότητα. Ἡ ἀμέλεια συντελεῖ ὥστε καὶ τὰ εὔκολα ἀκόμη νὰ χάνωνται ἐνῶ ἡ ἐπιμέλεια καὶ τὰ δύσκολα ἀκόμη τὰ κάμνει κτήματά της. Τονίζεται δηλ. ἐδῶ ἡ τεραστία δύναμις τῆς ἐπιμελείας καὶ τὰ οἰκτρὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀμελείας.

3.—«Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι, σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐκτρίβεται». (Κεφ. 4 § D). Αἱ σταγόνες τοῦ νεροῦ, βαθουλώνουν τὰς πέτρας, καὶ τὰ σιδηρᾶ ἢ χαλκᾶ ἀντικείμενα φθείρονται διὰ τῆς συχνῆς χρήσεως. Ἐδῶ ἐξυμνεῖται ἡ δύναμις τῆς ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς διὰ τῶν ὁποίων τὰ ἐκ πρώτης ἀδύνατα ἢ δύσκολα γίνονται δυνατὰ καὶ κατορθωτά.

Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΜΙΧΑΗΛ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Στρατιωτικὸς Ἰατρὸς
Νευρολόγος—Ψυχίατρος
Ἰατρεῖον: Γενικὴ Κλινικὴ «Εὐαγγελισμὸς»
Ἀλεξ. Παπαναστασίου 17
Τηλ. 819—919
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΘΩΜΑΣ Α. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΥΠΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΟΠΙΣΘΕΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΛ. 0371 22—400
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΒΑΓΙΩΝΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ
ΝΕΦΡΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΓΑΣΕΩΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 9—1 π.μ. ΚΑΙ 5—8 μ.μ.
ΠΛΑΤΩΝΟΣ 3 (1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 228—685
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Η ΑΓΑΠΗ

Δὲν ὠφελεῖ νὰ καρτεράς ὄρ
[θιος στὴν πόρτα τοῦ σπι·
[τιοῦ καὶ μὲ τὰ μάτια στοὺς
[νεκροὺς τοὺς δρόμους στυ·
[λωμένα.

[Ἂν εἶναι νἄρθει, θὲ νὰ
[οθεῖ δίχως νὰ νοιώσει.
[ἀπὸ πού, καί, πίσω σου
[ζυγώνοντας μὲ βήματα
[σβησμένα,

θὲ νὰ σοῦ κλείσει ἀπαλὰ
[μὲ τ' ἄσπρα χέρια της
[τὰ δυὸ τὰ μάτια ποὺ
[κουραστηκαν τρὺς δρό·
[μους νὰ κοιτᾶνε,

[κι ὅταν γελώντας νὰν τῆς
[πεῖς θὰ σὲ ρωτήσει: «ποιὰ
[εἶμ' ἐγό;» ἀπ' τῆς καρ
[διᾶς τὸ σκίρτημα θὰ κα
[ταλάβεις ποιὰ 'ναι

Δὲν ὠφελεῖ νὰ καρτεράς.
[Ἂν εἶναι νἄρθει, θὲ νἄρ·
[θεῖ Κλειστὰ ὅλα νἄναι,
[θὰ τὴ δεῖς ἄξαφνα μπρός
[σου νὰ βρεθεῖ κι ἀνοί·
[γοντας τὰ μπράτσα της
[πρώτη θὰ σ' ἀγκαλιάσει.

Ἀλλοιῶς, κι' ἂν ἔχεις φω
[τεινὸ τὸ σπίτι γιὰ νὰ τὴ
[δεχτεῖς, καὶ σὰ φανεῖ τρέ
[ξεις σ αὐτὴν καὶ πρὸς
[στὰ πόδια της συρθεῖς,
[ἂν εἶναι νἄρθει, θὲ νὰ
[ρθεῖ,—ἀλλιῶς θὰ προσπε·
[ράσει!

ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Καθένας ξέρει πῶς πρέπει νὰ φυλάγεται ἀπὸ ἐπιθυμίες γιὰ ἀκόλαστες πράξεις γιατὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κακοῦ μᾶς κάνει κακοὺς

Στ. Φρανσουὰ ντὲ Σάλ

Εἶναι κακὸς ἐραστὴς ὁ ἄντρας ποὺ σᾶς ποθεῖ περισσότερο ἀπ' ὅτι σᾶς ἀγαπάει

Μαριβὼ

Καθένας ἀπὸ μᾶς διαμορφώνετσι, συνήθως, ἀνάλογα μὲ τὶς ἐπιθυμίες του καὶ μὲ τὶς ψυχικές του διαθέσεις

Πλάτων

Κεῖνος ποὺ ἐπιθυμεῖ, κοιτάζοντας καὶ περιμένοντας μόνο, εἶναι κακὸς κριτὴς τῆς ἀληθείας

Μένανδρος

Τὶ τεράστιος στρατὸς ποὺ εἶναι οἱ ἀνθρώπινες ἐπιθυμίες!

Σαίξπηρ

Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀπόδειξη τῆς ἀληθινῆς εὐγένειας ἀπὸ αὐτή, ποὺ στηρίζεται βαθειὰ σὲ ἠθικὲς ἀρχὲς

Γκαῖτε

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Πολλὲς ἐξαιρετικὲς πράξεις ὀφείλουν τὴν ἐπιτυχία τους μόνο στὴν τύχη

Κάμες

Ἡ ἐπιτυχία ποτὲ δὲν εἶναι στραβὴ

Πολλὲς ἐξαιρετικὲς πράξεις ὀφείλουν τὴν ἐπιτυχία τους μόνο στὴν τύχη

Οἱ πάρα πολλοὶ ἔπαινοι εἶναι κουραστικοὶ

Ἱσπανικὴ

Ὁ καθένας γιὰ λόγου του, κι' ὁ Θεὸς γιὰ ὅλους

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
Ἱδρυτής:
† Νικόλαος Γεροχρῆστος
Ἰδιοκτῆται—κληρονόμοι
Ν. Γεροχρήστου
Ἐκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς
ΘΕΟΧ. ΣΙΩΖΟΣ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΕΚΕΡΗΣ
ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Φυσικὰ πρόσωπα 150 δρχ.
Νομικὰ πρόσωπα (κατώτερον) ὅριον 300 δρχ
Ἐξωτερικοῦ 22 δολλάρια
Ἐμβάσματα—Ἐπιταγαὶ
κ. Νικ. Θ. Παπαδόπουλον
Πολύγυρον

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΛΛΑΖΟΥΝ

Παραπονιένται πολλοί, γιατί κάθε χρόνο λιγοστεύει ἡ ζωηρότητα τῆς ἀποκοηᾶς. Ποῦναι οἱ ἀποκρηὲς τοῦ παληοῦ καιροῦ! ἔχασαν οἱ ἄνθρωποι τὴν ὄρεξη, νὰ γλεντᾶνε.

Αὐτοὶ οἱ πολλοὶ εἶναι οἱ γέροι καὶ γενικὰ οἱ μεγάλοι. Δὲν ἔχουν ἄδικο, μὰ οὔτε καὶ δίκηο ἔχουν.

"Ενα λατινικὸ ρητὸ λέει. πῶς ἀλλάζουνε τὰ χρόνια καὶ μεῖς μαζὺ μ' αὐτά.

"Εχουνε λοιπὸν δίκηο, ὅταν λέν: Ποῦναι οἱ παληὲς ἀποκρήες! Αὐτὲς περάσαν κι' ὅσο κι' ἂν θέλουμε δὲν θὰ ξαναγυρίσουν, δὲν μποροῦν νὰ ξαναγυρίσουν. Αὐτὸ ὅμως δὲν θὰ πεῖ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι γλεντοῦσαν περισσότερο τότε. "Αλλαξε μόνο ἡ μορφὴ κι' ὁ τρόπος τοῦ γλεντιοῦ. Καὶ ἡ ἀλλαγὴ εἶναι φυσική, γιατὶ καὶ οἱ σχετικὲς συνθῆκες, ποὺ προσδιορίζουν αὐτὰ τὰ ψυχικὰ ξεσπάσματα ἔχουνε ἀλλάξει. Πρὶν ἀπὸ πενήντα χρόνια οὔτ' ἕνα κοσμικὸ κέντρο εἶχε π.χ. ὁ Πολύγυρος. Καὶ μοναδικὸς χῶρος, ὅπου μποροῦσε νὰ γίνη μιὰ χοροεσπερίδα εἶταν ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου κι' ἀργότερα ἡ ἀνάλογη αἴθουσα τοῦ Γυμνασίου. Οἱ νέοι δὲν μποροῦσανε νὰ διασκεδάσουν παρὰ μόνο, καμμιὰ φορὰ σὲ κανένα σπίτι, ποὺ γιόρταζε καὶ στὰ πανηγύρια. Κι' ὅπως εἶταν φυσικό, τὸ μεγάλο ξέσπασμα γινόταν στὶς Ἀποκρηές, ποὺ ἔδινε καὶ περισσότερες ἐλευθερίες.

Σήμερα οἱ νέοι κάθε βράδι πηγαίνουν σὲ κοσμικὰ κέντρα. Βλέπονται. Μιλᾶνε. Φλερτάρουν. Κάνουν φιλικὲς συντροφιὲς στὰ σπίτια τους καὶ ...γόνιμους περιπάτους, τὶς νυχτερινὲς ὧρες.

Καὶ ἡ Θεσσαλονίκη ἔχει ἔρθει πολὺ κοντά. Ξεσπᾶνε λοιπόν. Δὲν ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη τῆς ψυχικῆς ἐκτόνωσις τοῦ παληοῦ καιροῦ.

Νέοι ἄνθρωποι, νέοι τρόποι διασκέδασης. Γιατὶ νὰ γκρινιάζουμε.

ΓΙΜ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ

Τοῦ κ. Νικ. Χαριστοῦ Γυμνασιάρχου

Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος

4.—«Εὔπλαστον γὰρ καὶ ὑγρὸν ἡ νεότης καὶ ταῖς τούτων ψυχαῖς ἁπαλαῖς ἔτι, τὰ μαθήματα ἐντήκεται· καθάπερ γὰρ σφραγῖδες ταῖς ἀπαλοῖς κηροῖς ἐναπομάττονται, οὕτως αἱ μαθήσεις, ταῖς τῶν ἔτι παιδίων ψυχαῖς ἐναποτυποῦνται» (5 ;), Ἡ παιδικὴ ψυχὴ ὁμοιάζει μὲ εὔπλαστον μᾶζαν κηροῦ· ὅπως εἰς τὸν μαλακὸν κηρὸν δυνάμεθα νὰ ἀποτυπώσωμεν εἶαν σφραγῖδα θέλομεν, οὕτω καὶ εἰς τὴν ἁπαλὴν ψυχὴν ἐντυπώνονται τὰ διδάγματα. Ἀφήνεται ἐνταῦθα νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι θὰ εἶναι δύσκολον ἀργότερον αἱ τυχὸν κακαὶ διδασκαλίαι νὰ ἐκριζωθῶσιν ἀπὸ τὴν παιδικὴν ψυχὴν (ἔστωσαν ταῦτα πρὸς γνῶσιν γονέων καὶ διδασκάλων).

5.—«Καθάπερ τὸς χάρακας οἱ γεωργοὶ τοῖς φυτοῖς παρατιθέασιν, οὕτως οἱ νόμιμοι τῶν διδασκάλων ἐμμελεῖς τὰς ὑποθήκας καὶ παιραινέσεις παραπηγνύουσι τοῖς νέοις ἵνα ὀρθὰ τούτων βλαστάνει τὰ ἤθη (7, C) Ὅπως ὁ καλὸς κτηματίας εἰς τὰ νεαρὰ φυτὰ θέτει μικροὺς πασσάλους πρὸς στήριξιν, οὕτω καὶ ὁ καλὸς διδάσκαλος εἰς τὰς παιδικὰς ψυχὰς ἐνσταλάζει χρησίμους συμβουλὸς διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ χαρακτῆρος των.

6 —«Ὦ ἄνθρωποι, ποῖ φέρεσθε, οἵτινες χρημάτων μὲν κτήσεως πέρι, πᾶσαν ποιεῖσθε σπουδήν, τῶν δὲ υἱέων οἷς ταῦτα καταλείψετε, μικρὰ φροντίζετε;» Πόσον ἐπιπολαίως φέρονται μερικοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ ἀποκτήσουν χρήματα μόνον ἐνδιαφέρονται, οὐδεμίαν δὲ φροντίδα δεικνύουσι διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων των, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς ἀξίζουσι περισσότερον ἀπὸ τὰ χρήματα. ("Ας τὰ ἀκούσουν αὐτὰ μερικοὶ γονεῖς οἱ ὁποῖοι «δὲν εὐκαιροῦν» καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους, νὰ προσέλθουν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ νὰ πληροφορηθοῦν περὶ τῆς προόδου τοῦ παιδιοῦ των, παρουσιάζονται δὲ μόνον κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων, διὰ νὰ μάθουν ἂν θὰ πάρουν τὸ χαρτί...).

7.—«Περὶ μὲν τὴν τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν, ἰατρικὴν καὶ γυμναστικήν, περὶ δὲ τὴν τῆς ψυχῆς καλλιέργειαν παιδείαν, μόνον φάρμακον προστίθεμεν». Ὅπως ἡ ἰατρικὴ καὶ ἡ γυμναστικὴ θεραπεύη τὸ σῶμα, οὕτω καὶ ἡ παιδεία θεραπεύει τὴν ψυχὴν ὡς μοναδικὸν φάρμακον.

8.—«Ὄργανον παιδείας ἡ χρῆσις βιβλίων ἐστι». Ἡ παιδεία ἔχει ὡς ὄργανον καὶ μέσον τὴν διδασκαλίαν διὰ τῶν βιβλίων (ἐννοεῖται τῶν καταλλήλων καὶ ἐπωφελῶν τοιούτων). Μεγίστη προσοχὴ λοιπὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ βιβλίου, καθῆκον δὲ τῶν καλῶν γονέων νὰ συμβουλεύωνται πρὸς τοῦτο τοὺς διδασκάλους τῶν τέκνων των.

9.—«Δεῖ τοὺς πατέρας μηδὲν ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ πάντα ἅ δεῖ πράττειν, ἐναργὲς αὐτοὺς παράδειγμα τοῖς τέκνοις παρέχειν». Πρέπει οἱ πατέρες νὰ μὴ διαπράττουν σφάλματα τὰ ὁποῖα βλέποντα τὰ παιδιά των ὑπάρχει φόβος νὰ τὰ μιμηθῶσιν. Τονίζεται δηλ. ἐνταῦθα ἡ ἐπίδρασις τοῦ παραδείγματος.

10.—«Τὸ γὰρ ψεύδεσθαι δουλοπρεπὲς καὶ πᾶσαν ἀνθρώποις ἄξιον μισεῖσθαι». Ἡ κακὴ συνήθεια τοῦ ψεύδεσθαι ἂς ἐκριζωθῇ ἐγκαίρως ἀπὸ τν παιδικὴν ψυχήν.

11 —«Καθάπερ ἰατροὶ τὰ πικρὰ τῶν φαρμάκων τοῖς γλυκέσι χυμοῖς καταμιγνύντες τὴν τέρψιν ἐπὶ τὸ συμφέρον πάροδον εὗρον, οὕτω δεῖ τοος πατέρας τῆς τῶν ἐπιτιμημάτων ἀποτομίαν τῆς πραότητι μιγνύναι». Ὅπως ὁ ἰατρὸς εἰς τὸ πικρὸν φάρμακον ἀναμιγνύει γλυκὺ περίβλημα διὰ νὰ λαμβάνεται εὐκολώτερον ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς, οὕτω καὶ ὁ γονεύς, προκειμένου νὰ τιμωρήσῃ βαρὺ παιδικὸν σφάλμα, ἂς περιβάλῃ τὴν ἐπιβεβλημένην αὐστηρότητα μὲ τὴν στοργήν. Οὔτε μέχρι σκληρότητος αὐστηρότα, ἥτις γίνεται πολλάκις μισιτὴ οὔτε χαλαρότης ἡ ὁποία ἀποθρασύνει τὸ παιδί, ἀλλὰ αὐστηρότης λελογισμένη μετὰ στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος πατοικοῦ.

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ

Ὀρθότατα ἡ ἑταιρία «ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΛΕΥΚΟΛΙΘΟΙ» Γερακινῆς ἐκφράζει τὴν πίστιν της ὅτι τὸ ἄρθρο μας ὑπὸ τὸν τίτλο «ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ» εἶναι προϊὸν ἁγνῶν προθέσεων καὶ εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν τόπο· ὅπως καὶ κάθε μας ἄρθρο ἢ σχόλιο ἢ ἐνέργεια μέχρι σήμερα.

Αὐτὲς οἱ ἁγνὲς προθέσεις εἶναι τὸ μαρτύριό μας, ἀφοῦ ἡ παρρησία καὶ ἡ εὐθύτης εἶναι δύσκολος καὶ ἐπικίνδυνος αὐτοανάλωσις. Ἀντίθετος δρόμος, ποὺ σὲ φέρει σὲ σύγκρουσιν, πολλὲς φορές, μὲ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τὰ ὠργανωμένα συμφέροντα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἑταιρία αὕτη, ἀπὸ τότε μάλιστα ποὺ περιῆλθε στὰ χέρια τοῦ ἱκανοῦ κ. Γ. Πορτόλου, προσέφερεν ἀξιόλογες ὑπηρεσίες στὸν τόπο μας. Ἀλλὰ καὶ ἐδημιούργησεν ἀρκετὰ προβλήματα, μὲ ἀντίκτυπο στὴν τουριστικὴ ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς, τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τὴν ἀπορρόφησιν ἰδιοκτησιῶν καὶ τὶς καλλιέργειες

«Σεληνιακὸ τοπίο» ἔγινεν ὁ χῶρος πέριξ τῶν ἐγκαταστάσεων. Ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς ὀφείλεται σὲ μεταπριλιανὰ ὑπουργικὰ χείλη, ὅπως πληροφορούμεθα. Ματαίως προσπαθεῖ ἡ ἑταιρία νὰ μετατοπίση τὸ θέμα στοὺς δασολόγους. Μάλιστα δὲν εἶναι ἐπαρκῶς ἐνημερωμένη, ὅταν λέγη ὅτι τὸ θέμα ἔχει ἀναθέσει «εἰς τὸν δασολόγον τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς κ. Ἀπόστολον Μαρνάρην» ἐνῶ ὁ τελευταῖος μετετέθη ἐδῶ καὶ δύο μῆνες περίπου. Φανταστῆτε τὶ παρακολούθησις τῶν ὑποθέσεων, ποὺ ἐνδιαφέρουν εὐρύτερες ὁμάδες ἀνθρώπων γίνεται. Ὅπως λοιπὸν καί, ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, ἡ οὐσία εἶναι ὅτι τὸ τοπίο τρομάζει καὶ ἀπωθεῖ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Καὶ αὐτὴ προκαλεῖ ἐπιπτώσεις στὴν τουριστικὴ ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς.

Ἡ Ἐφημερίς μας ἀνεφέρθη στὶς ἀπαλλοτριώσεις ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ. Δηλαδὴ στὴν ἀπορρόφησιν πολλῶν ἰδιοκτησιῶν ἀπὸ ἑκόντες ἄκοντες κτηματίες. Στὴν πρᾶξιν συμβαίνουν περίπου τὰ ἑξῆς: Ἡ ἐναποτίθενται μπάζα στὰ χωρὶς χιλιομέτρων περίπου, μὲ ἀποτέλεσμα τὰ ἐλαιόδενδρα νὰ μὴ καρποφοροῦν (ἄλλα ὁλικῶς καὶ ἄλλα μερικῶς) καὶ τὰ σιτηρὰ νὰ μὴ βλαστάνουν ἢ καὶ ἂν βλαστάνουν νὰ μὴν ἀναπτύσσονται.

Πολλοὶ θιγόμενοι παραγωγοὶ διεμαρτυρήθησαν τόσον εἰς ἡμᾶς ὅσον καὶ εἰς τὴν Δ)νσιν Γεωργίας Ν. Χαλ)κῆς αἰτοῦντες μάλιστα νὰ γίνῃ παρὰ τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας καὶ ἔρευνα ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἐπηρεάζει τὰς καλλιεργείας ἡ ρύπανσις τῆς καπνοδόχου.

Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας εὐχαρίστως, ὡς πάντοτε πράττει, ἐνδιεφέρθη καὶ ἐζήτησε τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ὑπεύθυνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἤτοι τοῦ «Σταθμοῦ ἐρεύνης ἐδαφολογίας καὶ λιπασματολογίας Θεσ)νίκης.»

Ἡ ἐν λόγῳ ὑπηρεσία κατόπιν πολυμήνων ἐρευνῶν καὶ ἐπιτοπίων ἐξετάσεων συνέταξε καὶ ὑπέβαλε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 58)26—1—75 ἐγγράφου της τὴν ἀπὸ 13—1—75 ἔκθεσιν «ἐπὶ τῶν ἐπιδράσεων τῶν προϊόντων τῆς καπνοδόχου (ὑψικαμίνου) τῶν ἐγκαταστάσεων κατεργασίας λευκολίθου Γερακινῆς Χαλκιδικῆς ἐπὶ τῶν πέριξ ἐδαφῶν καὶ καλλιεργειῶν».

Σαφῶς εἰς τὰ συμπεράσματα ἡ ἐν λόγῳ ἔκθεσις ἀναφέρει ὅτι, ἡ ἐναπόθεσις τῆς κόνεως τῆς καπνοδόχου ἀποτελουμένης κυριως ἐξ ἀδιασπάστου ἀνθρακικοῦ μαγνησίου καὶ ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου τὰ ὁποῖα ἐναποτίθενται εἰς τὴν πέριξ περιοχὴν μέχρι ἀκτίνος τοὐλάχιστον 3 000 μ. ἀποτελεῖ ὁπωσδήποτε ὁπωσδήποτε ἀνεπιθύμητον κατάστασιν ἥτις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους προκαλεῖ σ) σχηματισμὸν σκληροῦ ἐπιφανειακοῦ στρώματος (κροῦστα) μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν δυσμενῶν φυσικῶν συνθηκῶν (δυσχερὴς ἀερισμὸς τοῦ ἐδάφους παρεμπόδισις τῆς διεισδύσεως τοῦ ὕδατος διὰ τῆς ἐπιφανείας ἀνάσχεσις τοῦ φυτρώματος) β) τὴν δημιουργίαν ἀλκαλικῶν ἀντιδράσεων (ὑψηλὼν PH)

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

Πρὸς
τὸν κ. Νομάρχην Χαλ)κῆς
Ἐνταῦθα

κ. Νομάρχα,

Διὰ τῆς παρούσης ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι σχετικὴν ἔχοντα μὲ τὴν μόλυνσιν τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν καλλιεργειῶν ἐκ τῶν ἐγκαταστάσεων μεταλλείων Γερακινῆς.

Πρὸς 4—5 ἡ εἰς τὴν κτηματικὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου Πολυγύρου ἔχουσα τὰς ἐγκαταστάσεις της ἑταιρία μεταλλείων «Ἑλληνικοὶ Λευκόλιθοι» ἐγκατέστησε καὶ λειτουργεῖ ἔκτοτε συνεχῶς ὑψικάμινον, ἥτις νυχθημερὸν μολύνει τὸ ἔδαφος καὶ τὰς πέριξ καλλιεργείας (σιτηρὰ καὶ ἐλαιῶνες).

Σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα τὰ ἐκπεμπόμενα στερεὰ ὑλικὰ ὑπὸ μορφὴν κόνεως ἐμόλυνον τὴν πέριξ περιοχὴν καὶ εἰς ἀκτῖνα 3

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
μετεκπαιδευθεὶς ἐπὶ 2ετίαν
ἐν Λονδίνῳ
Εἰδικὸς ἐπὶ τῶν Στραβισμῶν
καὶ τῶν φακῶν ἐπαφῆς
Δέχεται:
9—1.30′ καὶ 6.30′—8.30′
Ἁγίας Σοφίας 32
Τηλ. 232—701
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΚΕΧΑΓΙΑ
ΑΔΕΙΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΜΕΛΕΤΑΙ
ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ
Τηλ. Ν. Μουδανιῶν
0373 21—482
Τηλ. Ἀριαίας
0372 21—339

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ Νέοι ὡς συνεργάται εἰς τὴν πόλιν ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ καὶ τὰς Ἐπαρχίας Ἀρναία καὶ Μουδανιά, πρόκειμένου νὰ δημιουργήσουν ἐπ' ὀνόματι των Ἐμπορικὰ καταστήματα πρὸς πώλησιν εἰδῶν τοῦ εἰσαγωγικοῦ μας οἴκου, θὰ ἐνισχυθοῦν καὶ ἀπὸ ἡμᾶς οἰκονομικῶς ἀνάλογα μὲ τὰ κεφάλαια ποὺ διαθέτουν.

Πληροφορίαι: αὐστηρῶς προσωπικαὶ—προτάσεις σοβαραί.

Τηλ. (031) 222—221
Θεσσαλονίκη

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΔΗΜ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ
(Δικηγόρος)
πλατεία Ἰωάν. Μεταξᾶ 7
Θεσσαλονίκη
Τηλεφ. 519—965

ΑΣΤΕΡΙΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΦΡΑΓΚΩΝ 6
ΤΗΛ. 524—907
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τὴν 25ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἡμέραν Τετάρτην ἐδόθη χοροεσπερὶς ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς εἰς τὸ τουριστικὸν περίπτερον «ΞΙ ΒΡΥΣΕΣ» Πολυγύρου.

Παρέστησαν ὁ κ. Νομάρχης Χαλκιδικῆς κ. Νικόλαος Μπαλκίζας μετὰ τῆς συζύγου του, ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν, δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἡ χοροεσπερὶς ἐπλαισιώθη μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ δημοφιλοῦς τραγουδιστοῦ Λάκη Τζορτανέλλι, ὅτις προσεφέρθη ἀφιλοκερδῶς.

Τὸ ὅλον πρόγραμμα ἐπαρουσίασεν ὁ Ἴων Τιρταῖος.

Τὰ ἔσοδα τῆς χοροεσπερίδος, ἀνερχόμενα εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων δρχ. (100 000) θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΠΑΝΟΥ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Λέχε-αι
Γωνία Ἁγίας Σοφίας
καὶ Ἁγίου Δημητρίου 118
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ. 269—612

Πάνος Τσάκης
Ὑπερεθνικῆτε!
ΟΙ ΧΡΟΝΙΕΣ ΤΟΕΙΝΕΣ ΛΟΓΑΡΙΑΖΟΝΤΑΙ ΔΙΠΛΑ
Τὸ νὰ δηλητηριάζεστε, σημαίνει γηράζετε. Βοηθήστε τὸ ἀπκώτι σας καὶ τὸ νεφρό σας, στὶς λειτουργίες τους τῆς ἀποτοξίνωσεως. Ἕνα λυκώτι, δύο νεφρό, 3 ὡς. Ἕνα λόγο: γιὰ νὰ πίνετε τὸ ἰαματικὸ νερὸ ΔΟΥΜΠΙΑ. Στὰ γεύματα καὶ στὸ δεῖπνο, νερὸ ΔΟΥΜΠΙΑ
ΙΑΜΑΤΙΚΗ ΑΛΚΑΛΙΚΗ ΠΗΓΗ
ΔΟΥΜΠΙΑ
(ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ)
ΑΝΑΔΟΧΟΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΠΗΓΗΣ
ΝΙΚ. ΛΑΖ. ΠΕΠΠΗΣ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 134 · ΤΗΛ. 518.608
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

σμενη ἐπακόλουθα, ποὺ θὰ ἔγη ἡ μετάθεσις τοῦ κ. Μερσινᾶ στὴν ἐγκαινιασθεῖσα ὑπὸ τούτου ἐκστρατεία νὰ τεθῆ ὑπὸ ἔλεγχο καὶ δαμασθῆ τὸ ἐπικρατοῦν στὸν νομό μας οἰκοδομικὸ χαος. Ἀκόμη ἡ ὁμὰς διετύπωσε τὸν φόβο, μήπως τὰ πανίσχυρα συμφέροντα, ποὺ ἐπλήσσοντο ἀπὸ τὴν διαταχθεῖσα διακοπὴ τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, εὑρίσκονται σὲ κάποια σχέσιν μὲ τὴν μετάθεσιν τοῦ κ. Μερσινᾶ.

Ἀλλ' ὡς νὰ μὴ ἤρκει αὐτό, ἀπὸ τὴν ἰδία ὑπηρεσία μετατίθεται καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς αὐτῆς μηχανικὸς κ. Ἀπόστ. Μουστάκης. Ἂν ληφθῆ μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ὑπηρετοῦν ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ εἶναι ὀλιγώτερο τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸν νομό μας, εὐκόλως πείθεται κανεὶς ὅτι ἡ νευραλγικὴ αὐτὴ Ὑπηρεσία, ποὺ τόσο στενὰ πιέζεται ἀπὸ τὰ ὠργανωμένα συμφέροντα, ἐξαρθρώνεται πλήρως.

Διατί γίνεται ἡ ἐξάρθρωσις αὐτῆς; Τὸ ἄμεσο μέλλον θὰ δώσῃ ἀπάντησιν. Πάντως, ὅπως καὶ νὰ ἔχουν τὰ πράγματα, μόνο τὸ συμφέρον τῆς Χαλκιδικῆς πρέπει νὰ πρυτανεύσῃ.

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

μὲ ὅλας τὰς γνωστὰς διὰ τὰς καλλιεργείας συνεσσίας ν) τὴν συσσώρευσιν μεγάλων ποσοτήτων μαννησίου μὲ ἀποτέλεσμα τὴν διατόραξιν τῆς θρέψεως τῶν φυτῶν (ἀνταγωνισμὸς μαγνησίου—καλίου) δ) πέραν τῆς ἀνεπιθυμήτου συγκεντρώσεως μαγνησίου καὶ ἐνδεχομένως τοξικὴν συγκέντρωσιν βαρέων μετάλλων, κυρίως νικαλίου—χρωμίου.

Σχετικῶς μὲ τὰς καλλιεργείας συντελεῖ ἐπίσης, α) διὰ τῆς ἐπικαλύψεως τοῦ φυλλώματος, εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καθόδου ὑφομοιωτικῆς ἐπιφανείας αὐτῶν (ἐλαιόδενδρα ἐνεφάνιζον μικρὰν ἐτησίαν βλάστησιν ἠλαττωμένην καρποφορίαν καὶ σημαντικὸν ἀριθμὸν κιτρίνων φύλλων). Ἐπὶ τοῦ φυλλώματος τῶν δένδρων, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα εὑρισκόμενα μακρὰν τῶν ἐγκαταστάσεων (3.000 μ. περίπου) παρετηρήθη στρῶμα σχετικῶς σκληρὸν πάχους μερικῶν δεκάτων τοῦ χιλιοστοῦ, ἐκ τῆς κόνεως τῆς καπνοδόχου, καλύπτον τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τῶν φυλλων. Το στρῶμα τοῦτο παρὰ τὰς προηγηθείσης ἀφθόνους βροχοπτώσεις ἐξηκολούθη νὰ καλύπτη τὸ φύλλωμα) β) εἰς τὴν δημιουργίαν φαινομένων ἀνταγωνισμοῦ τῶν ὁριστικῶν στοιχείων.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΦΩΝΕΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΚΤΗΜΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Ἀπὸ τὸν κ. Χουχούτα ἐλάβαμε ἐπιστολὴ σχετικὴ μὲ θέμα τοῦ κτήματος τῆς Μεταμορφώσεως. Εἶναι καὶ αὐτὴ μέρους τοῦ διαλόγου, ποὺ ἐπὶ ἑβδομάδες διεξάγεται ἀπ' αὐτὲς ἐδῶ τὶς στῆλες μεταξὺ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Διονυσίου Ἁγίου Ὄρους κ.κ ΓΑΒΡΙΗΛ καὶ τοῦ κ. Χουχούτα.

Πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμε ὅτι πρόκειται διὰ τὸ κτῆμα τῆς Ι.Μ. Διονυσίου, ἐκτάσεως 8.000 στρεμμάτων, ποὺ εὑρίσκεται εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Τὸ Κράτος ἐπὶ χρόνια τώρα μὲ τὶς παλινωδίες του δὲν δίδει λύσιν στὸ πρόβλημα. Ἐνῶ προσφέρει ἐξευτελιστικὰ ποσά, ποὺ διαρκῶς τὰ μειώνει, δὲν ἀποφασίζει τελικῶς οὔτε τὸ κτῆμα νὰ ἀγοράσῃ οὔτε στὴν Μονὴ ἐπιτρέπει νὰ τὸ διαθέσῃ, ὅπως θέλει. Ὁ Ἡγούμενος κ.κ. ΓΑΒΡΙΗΛ καὶ σὺν αὐτῷ Πατέρες ἔκαμαν πάμπολλες προσπάθειες νὰ πείσουν τὸ Κράτος νὰ προχωρήσῃ σὲ θετικὲς ἐνέργειες, ὥστε τὸ κτῆμα νὰ διατεθῆ στοὺς κατοίκους πρὸς καλλιέργεια ἢ ἄλλως πως νὰ ἀξιοποιηθῆ· ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθησαν.

Ἐδῶ παρεμβαίνει καὶ ὁ κ. Χουχούτας μὲ τὴν χαρακτηριστική του ὁρμή, ἀλλ' ὄχι πολὺ ἐπιδέξια. Διότι, ἐνῶ στὴν οὐσία συμπλέει μὲ τὴν Ι. Μονὴ Διονυσίου, ἐμφανίζεται ὡς ἀντιδικῶν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι σὲ τελευταία ἀνάλυσιν μέμφεται ἐξ ἴσου ἢ καὶ ἐντονώτερα τὸ Κράτος διὰ τὴν παλιμβουλία του καὶ τὴν ἀδυναμία νὰ λύσῃ ἕνα ἁπλὸ πρόβλημα, ποὺ τόσο ὅμως «καίει» τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς. Γράφει λοιπόν:

Κύριε Διευθυντὰ

Μὲ πικρίαν ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολὴ τοῦ καθηγουμένου τῆς Ι.Μ. Διονυσίου εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1—2—1975 ἐφημερίδος ὑμῶν. Ὁ καθηγούμενος βάλει λίγο πολὺ ἐναντίον μου ἐνῶ στὴν ἐπιστολή μου οὔτε κἂν αἰχμὴ ὑπάρχει κατὰ τῆς Ι. Μονῆς ἀλλὰ ἀπεναντίας συνηγορεῖ ὑπὲρ παλαιοτέρου δημοσιεύματος τοῦ καθηγουμένου.

Δὲν ἀμφιβάλλει κανεὶς ὅτι τὸ ἄνω δάσος ποὺ ἀπέχει ἀπὸ τὴ θάλασσα πλέον τῶν 3 χιλιομέτρων ἄρα ὄχι ἀκρογιάλι ἀλλὰ βοσκότοπος τὸ κατέχει ἡ Ι. Μονὴ ἀδιαταράχως ἀπὸ πολλῶν ἑκατοντάδων ἐτῶν

Δὲν ἀμφιβάλλει κανεὶς ὅτι διὰ τὸ ὡς ἄνω δάσος μὰ καὶ γιὰ ἄλλες ἐκτάσεις ὡς ὁ χῶρος κατασκηνώσεων, τὸ κοινοτικὸ ἄλσος τὸ νεκροταφεῖο τῆς κοινότητος ἐδικαιώθη ἡ Ι. Μονὴ εἰς Ἄρειον Πάγον.

Δὲν ἀμφιβάλει κανεὶς τέλος ὅτι εἶναι ὅλα τὰ ἀνατέρω κτῆμα τῆς Ι. Μονῆς. Ἡ οὐσία ὅμως εἶναι μία. Στὰ γύρω χωριὰ ὁ κόσμος πεινάει, τὰ ἔσοδα τοῦ δάσους εἶναι τόσα ἴσως καὶ λιγώτερα ἀπ' ὅ,τι τὰ ἔξοδα ἐνῶ ἡ δυναμικό της του εἶναι τέτοια ποὺ μπορεῖ νὰ ζήσουν πέντε καὶ πλέον χιλιάδες ψυχές.

Ἀθαν. Χουχούτας
Πολ. Μηχανικὸς

(Ἐν συνεχεία παραθέτει σκέψεις σχετικὲς μὲ τοὺς κολλῆγες, τοὺς τσιφλικοῦδες, τοὺς Οὕννους τοῦ Ἀττίλα, ποὺ εἶναι μὲν ριζοσπαστικὲς ἀλλὰ θὰ τὶς φιλοξενήσουμε ἐν καιρῷ σὲ ἄλλη στήλη)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εὐχαριστοῦμεν ἰδιαιτέρως τὴν ἰατρὸν ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΧΑΡΙΤΑΝΤΗ—ΚΟΥΡΙΔΟΥ, διὰ τὴν προσφορὰν της σὰν εὐσυνείδητος ἀγροτικὸς ἰατρός, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ὅλον κοινωφελεῖ της ἔργον πρὸς τοὺς συνανθρώπους της καὶ τῆς εὐχόμεθα νὰ συνεχίζῃ πάντα ἔτσι, σὰν ἄξιος ἀπόγονος τοῦ ἀείμνήστου πατρός της Ἀνέστη Χαριτάντη καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Βασίλειος Πιτσιόρλας
Δουμπιὰ Χαλκιδικῆς

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ἂν μὴ πάντοτε εἰς πράξεις, πάντως, εἰς λόγους βλαπτικούς, καταφρονητικούς, λυπηρούς, εἰς βάρος κάποιου ἄλλου, εἴτε συζύγου, εἴτε φίλου, εἴτε συνεργάτου, εἴτε κάποιου ἀνθρώπου μὲ τὸ ὁποῖον εἶχεν σχέσεις. Ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν εὐαγγελικὴν γλῶσσαν ὀνομάζονται ἁμαρτίαι. Διότι εἶναι παραβάσεις θείων ἐντολῶν. Καὶ πρὸ παντὸς τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης. Καὶ ἡ παράβασις ἐντολῆς ἐκτὸς τῆς βλάβης κατὰ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον πλήττει, εἶναι καὶ προσβολὴ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁρίσαντος τὴν ἐντολήν. Ἡ προσβολὴ αὐτὴ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἐξαλειφθῆ. Καὶ ὅρος ἀπαράβατος πρὸς ἐξάλειψιν τῆς προσβολῆς εἶναι ὁ παρὰ τοῦ Χριστοῦ τειθεὶς. Τότε μόνον θὰ συγχωρῆσαι ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τὰ ἀνομήματά σου, ἂν καὶ σὺ συγχωρῆς ἐκείνους ποὺ σὲ προσβάλλουν, σὲ βλάπτουν Ἔχεις χρέος παροχῆς συγγνώμης ἐφ' ὅσον τὴν ζητοῦν. Καὶ χρέος ἀποφυγῆς ἐκδικήσεως καὶ μεγαλοψυχίας, ἐφ' ὅσον δὲν τὴν ζητοῦν. Εἶναι δύσκολον; Διὰ αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ στεφανοῦνται παρὰ τοῦ Θεοῦ οἱ ἀνεκδίκητοι καὶ μεγαλόκαρδοι καὶ ἔχοντες τὴν ψυχικὴν δύναμιν νὰ προσεύχωνται, ὡς ὁ λιθοβοληθεὶς Πρωτομάρτυς Στέφανος, ὀλίγον πρὶν κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του. «Κύριε, μὴ καταλογίσῃς εἰς τοὺς φονεῖς μου τὴν ἁμαρτίαν ταύτην».

Ἀποκριάτικος χορὸς

Μὲ τὴ πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου Γονέων Κηδεμόνων καὶ Φίλων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀρναίας ἔγινε στὶς 28 Φεβρουρίου μεγάλος ἀποκριάτικος χορὸς στὸ κέντρο ΡΟΜΒΗ Ἀρναίας καὶ σημείωσε πρωτοφανὴ ἐπιτυχία. Οἱ Ἀρναιῶτες καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν ὑπηρεσιῶν ποὺ παραυρέθηκαν ξέσπασαν σ' ἕνα κεφάτο ὁλονύκτιο γλέντι. Τὰ ἔσοδα τῆς ἐκδήλωσης αὐτῆς προορίζονται διὰ τὴν ἀγορὰν ὀπτικοακουστικῶν ὀργάνων διδασκαλίας τοῦ Σχολείου Ἀρναίας. Ὁ Σύλλογος εὐχαριστεῖ θερμὰ ὅσους συνετέλεσαν στὴν ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ.

Τιμὲς ὀπωρολαχανικῶν

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 85395/28—2—76 ἀγορανομικῆς διατάξεως τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς καθωρίσθησαν οἱ ἀνώτατες τιμὲς χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν κάτωθι εἰδῶν ὀπωρολαχανικῶν:

Κρόμμυα ξηρὰ (πλὴν κοκκαρίου καὶ στιφάδου) 8.80 χονδρικῶς, 11,30 λιανικῶς, 11,00 πλανοδίων—στασίμων πωλητῶν

Λάχανο 9,80 χονδρικῶς, 1,400 λιανικῶς, 13,70 πλανοδίων—στασίμων πωλητῶν

Κουνουπίδι 7,80 χονδρικῶς, 11,30 λιανικῶς, 10,30 πλανοδίων—στασίμων πωλητῶν

Γεώμηλα 7,80 χονδρικῶς, 9,80 λιανικῶς, 9,30 πλανοδίων—στασίμων πωλητῶν

Καρότια 9,80 χονδρικῶς, 12,80 χονδρικῶς, 11,80 πλανοδίων—στασίμων πωλητῶν

Παντζάρια 9,80 χονδρικῶς 13,80, λιανικῶς, 11,80 πλανοδίων—στασίμων πωλητῶν

Ραδίκια ἥμερα καὶ Ἰταλίας καὶ ἀντίδια 12,80 χονδοικῶς, 18,20 λιανικῶς, 13,70 πλανοδίων — στασίμων πωλητῶν

Σπανάκι 9,80 χονδρικῶς, 14,00 λιανικῶς, 13,80 χονδρικῶς. 13,80 πλανοδίων—στασίμων πωλητῶν

Εἰς τὰς τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφω εἰδῶν ἐμπεριέχονται ἅπαντα τὰ ἔξοδα τοῦ λιανοπωλητοῦ ὡς καὶ τὸ ἐκ 2,4 χαρτόσημον τιμολογίου

Ἀνακοίνωση τοῦ Δημάρχου Πολυνύφρου

Ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου εὑρίσκεται στὴν εὐχάριστη θέση νὰ ἀνακοινώσῃ ὅτι ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ κονδύλιο 4 000.000 δραχμῶν γιὰ τὴν ἀγορὰ δύο οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν Δημοτικῶν Σχολείων.

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ὅτι ὑποχρέωση καὶ καθῆκον τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Βουλευτῶν εἶναι νὰ ψηφοθετοῦν καὶ νὰ προβάλλουν δίκαια καὶ εὔλογα αἰτήματα, νὰ θεραπεύσουν πραγματικὲς ἀνάγκες, θὰ ἦταν παράλλειψη ἂν δὲν εὐχαριστούσαμε δημόσια ὅλους ὅσους ἐργάσθηκαν γιὰ τὴν ἐγκριτικὴ ἀπόφαση.

Ἰδιαίτερα τὸ Νομάρχη μας, τὸ ἐπιτελεῖο του, καὶ τὸ βουλευτὴ κύριο Κ. Τσιουπλάκη ποὺ παρακολούθησε τὴν ὑπόθεση στὴ τελικὴ δύσκολη φάση.

Καλοῦνται οἱ ἰδιοκτῆτες οἰκοπέδων νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸν ἀντιπρόεδρο τοῦ Δημ. Συμβουλίου κ. Ν. Σχοινᾶ ἢ τὸν Δημ. Σύμβουλο κ. Γ. Μπάκη.

Ἀπαγόρευσις κυκλοφορίας

Ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς ἀνεκοίνωσε ὅτι ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία ὀχημάτων, ποιμνίων καὶ κτηνῶν α) εἰς τὸ τμῆμα τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Σανῶν μέχρι διασταυρώσεως ταύτης μετὰ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς διασταυρώσεως ταύτης μέχρι διασταυρώσεως Παλαιοκάστρου καὶ ἐκεῖθεν μέχρις Ἀρναίας ἀπὸ 08,30' ὥρας ἕως 12,30' τῆς 7—3—1976 β) εἰς τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ ἀπὸ διασταυρώσεως Βαρβάρας μέσω Ὀλυμπιάδος μέχρι Σταυροῦ ἀπὸ 09,40' ὥρας ἕως τῆς 7—3—1976

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ καινουργὲς κατάστημα εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἔναντι φούρνου Γ. Θάνου.

Πληροφορίαι κ. Κελιαφᾶνον Ἰωάννην Πολύγυρον.

Προσφορὲς ὑπὲρ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων

Κατὰ τὸν χορό, ποὺ ὠργάνωσε τὸ Γραφεῖο Δημοσίων Σχέσεων τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς, προσεφέρθησαν διάφορα χρηματικὰ ποσὰ ὑπὲρ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Τὰ ποσὰ προσέφεραν οἱ:

1) Δήμαρχος Πολυνύφρου κ. Β. Εὐαγγελινὸς 10.000 δρχ.

2) Δήμαρχος Ἀρναίας κ. Δημ. Μπιλούκας 5 000 δρχ.

3) Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Γεροχρῖστος, Πρόεδρος Δικηγορικοῦ Συλλόγου Χαλκιδικῆς 2.000 δρχ.

4) Ὁ κ. Στέφανος Κότσιανος, Δικηγόρος 10.000 δρχ.

5) Ὁ Πρόεδρος Ν. Καλλικρατείας κ. Δημ. Σελεμενάκης 5.000 δρχ.

6) Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Γεώργιος Μίχης 2.000 δρχ.

7) Ὁ μηχανικὸς κ Ἀθαν. Χουχούτας δρχ. 5 000.

8) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Πολυγύρου 3.000 δρχ.

Ἐν συνόλῳ συνεκεντρώθη χρηματικὸ ποσὸ 60.000 δρχ.

Σημ. Σ. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπολοίπων δὲν παρατίθενται, διότι τὸ Γραφεῖο Δημ. Σχέσεων τῆς Νομαρχίας ἠρνήθη νὰ τὰ δώσῃ στὴν Ἐφημερίδα μας μὲ τὴν αἰτιολογία ὅτι πρέπει νὰ ἐγκρίνῃ τὴν παροχὴ τῆς πληροφορίας αὐτῆς ὁ κ. Νομάρχης.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγ. Μάμαντος Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι. Τὴν 14 τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1976 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. εἰς τὸ Κοινοτικὸν γραφεῖον Ἁγ. Μάμαντος θὰ διενεργηθῆ φανερὰ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀποκομιδῆς καὶ μεταφορᾶς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ οἰκισμοῦ «Βάρκες» κατὰ τὸ ἔτος 1976. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 30.000 ἐτησίως. Ἐγγύησις συμμετοχῆς δρχ. 500 διὰ γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης.

Λεπτομερεῖς ὅροι τῆς δημοπρασίας εὑρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Ἁγ. Μάμαντος καὶ εἰς τὴν Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν.

Ἐν Ἁγ. Μάμαντι τῇ 25-2-1976
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΧΡ. ΣΑΓΓΟΣ

Τιμὲς γάλακτος καὶ γιαούρτης

Δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως (ὑπ' ἀριθ. 3/1976) καθωρίσθησαν ὡς ἀκολούθως οἱ ἀνώτατες τιμὲς γάλακτος καὶ γιαούρτης

Γάλακτος κατ' οἶκον

Γάλα πρόβειον δρχ. 14,40
Γάλα ἀγελάδος δρχ. 9,60
Γάλα αἰγὸς δρχ. 10,60

Ὑπὸ γαλακτοπωλεῖον

Γάλα πρόβειον δρχ. 13,70
Γάλα ἀγελάδος δρχ. 9,10
Γάλα αἰγὸς δρχ. 10,00

Γιαούρτης

Γιαούρτης (τσανάκας) ἐξ ἀγνοῦ προβείου γάλακτος εἰς δρχ. (19,5) ἀνὰ χιλιόμον λιποπεριεκτικότητος 6,60)ο.

Γιαούρτης εἰς κεσσέδες ἐξ ἀγνοῦ προβείου γάλακτος, λιποπεριεκτικότητος 6,60)ο ὡς κάτωθι:

Κεσσὲς 228—240 γραμμαρίων δρχ. 5,05
Κεσσὲς 304—320 γραμμαρίων δρχ. 6,10
Κεσσὲς 608—640 γραμμαρίων δρχ. 12,30
Κεσσὲς 900—1 000 γραμμαρίων δρχ. 19,20

Γιαούρτης ἐξ ἀγνοῦ γάλακτος ἀγελάδος μὲ λίπος τουλάχιστον 3,850)ο ὡς κάτωθι

Κεσσὲς 228—240 γραμμαρίων δρχ. 2,70
Κεσσὲς 204—320 γραμμαρίων δρχ 3,60
Κεσσὲς 608—640 γραμμαρίων δρχ. 7,20

Εἰς τὰς ὡς ἄνω τιμὰς θὰ προστίθεται ἡ ἀξία τῶν ἐκπλαστικῆς ὕλης κυπέλλου (κεσσὲς) καὶ καλύμματος.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Ἰωάννην Τσίκουλαν παιδίατρον, ὁ ὁποῖος ἐπρώτευσεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἱδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν διὰ μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συγχαίρω θερμῶς καὶ τοῦ εὔχομαι καὶ εἰς ἀνώτερα.

Α. Παπαδημητρίου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀγρὸς 4.400 τ.μ. εἰς Παλιούριον Κασσάνδρας, ἀπέχων ἀπὸ τὴν θάλασσαν 100 μέτρων περίπου, ἄνωθεν ΚΑΜΠΙΚ Ε.Ο.Τ. δίπλα στὴν ἄσφαλτο, πεφυτευμένος δι' ἐλαιοδένδρων, ἀχλαδεῶν κ.λ.π. ὡς καὶ ἕτερα πλησίον θαλάσσης.

Πληροφορίαι Παλιούριον Ἀστοφάνην Τσατσαρώνην

Πληροφορίαι Πολύγυρον ΤΗΛ. 22—859 22—236 καὶ 22—337